

dens Rigtighed i og for sig, men at en enkelt kan naa saa utrolig højt, beviser dog ikke, at en Mand i Almindelighed kan naa dertil. Det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) sagde, at jeg havde ikke selv bevaret Spørgsmaalene. Nej, men jeg har fremstillet dem til Bevarelse, og det ærede Medlem, som jeg specielt har bedt om ogsaa at yde sit Bidrag dertil, har nøjedes med at henholde sig til de Udtalelser, der ere faldne, og som ganske vist ere yderst ugunstige for mig, saa jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem bliver staaende derved. Jeg har ikke gjort nogen Forbring paa at ville bevare Spørgsmaalet i Almindelighed. Jeg har gjort opmærksom paa, at det Materiale, som laa for, og den Adresse, som var indkommen fra en betydelig Del Koedyrkere, var noget, man ikke blot kunde seje til Side og sige ikke havde nogen Betydning. Jeg sagde endvidere, at naar Regeringen er fremkommen med et Lovforslag, saa maatte den have faaet den Opfattelse, at det var tvivlsomt, hvorvidt Koedyrkningen kunde bære sig i Længden. Jeg tror derfor ikke, der er nogen særlig Grund til at gaa videre ind paa det Spørgsmaal. Naar jeg har ment, at det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds burde tage et andet Standpunkt over for § 2, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at det var politisk set, i Henhold til Partiets tidligere Stilling, at jeg har ment det. Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig, idet jeg i ethvert Tilfælde udmærket godt indser, at der ikke er nogen større Velvilje at opnaa for Forslaget.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal blot til den ærede sidste Taler sige, at jeg har aldeles ikke anført det udmærkede Resultat af Erhardt Frederiksens Sukkerroekultur som noget Bevis for, at hele den store samlede Drift er lukrativ; jeg har tværtimod udtrykkelig sagt, at jeg vilde ikke henholde mig til ham, fordi det var et saa ekseptionelt stort Kvantum Sukkerroer, han har aplet, nemlig gennemsnitlig 470 Centner pr. Tønne Land; jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ikke vil bruge ham som Bevis, saa det ærede Medlem har ikke Lov til at bruge mine Ord paa den Maade. Det, jeg har villet anføre, var kun dette ganske almindelige, simple Faktum, at den Kommission, der i Fjor blev nedsat for at undersøge Betingelserne for en Udvidelse af Sukkerroedriften her i vort Land, som til det Resultat, at Gennemsnitsudgiften ved Produktionen af 1 Centner Roer kunde sættes til 45 Ore, og paa Grundlag deraf

var det overmaade simpelt at regne efter, hvor vidt en Sukkerroedyrkning er lukrativ eller ikke. Jeg paastaar i Modsetning til den ærede sidste Taler, at den virkelig er den mest lukrative Drift, vort Landbrug har for Tiden, selv med Priser som de nuværende, der angives mig at være 65 Ore pr. Centner; at den har været betydelig bedre, medens man fik 70—75 Ore pr. Centner, det er jo klart nok, men det beviser aldeles ikke, at den ikke endnu er en lønnende Drift. Det paastaar jeg, at den er, rent bortset fra de meget betydelige indirekte Fordele, som Sukkerroedyrkingen medfører for de Gjendomme, hvor den er ført regelmæssig ind i Rotationen, Fordele saa betydelige, at kun de Landmænd, der ad erfaringsmæssig Vej have lært at kende Størrelsen deraf, ret kunne vurdere dem, men de indirekte Fordele har jeg slet ikke taget med, og jeg skal for ikke at blive for vidtløftig ikke komme ind paa dem. Men jeg gentager, det er endnu den Dag i Dag den fordelagtigste Gren af hele vort Landbrug at dyrke Sukkerroer overalt, hvor Sukkerroen har Betingelserne for at trives.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Jeg er bleven opmærksom paa, at jeg vist før kom til at nævne forfærdte Tal. Jeg sagde, at jeg havde forpagtet den ene af mine Gjendomme bort i en længere Aarrække og havde faaet 80 Kr. pr. Tønne Land, men det er kun 75 Kr. pr. Tønne Land. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa det, for at denne Misforstaaelse ikke skal være til Stede. Der er imidlertid en anden Side af Sagen, som kun er kommet meget lidt frem her under Forhandlingen, nemlig med Hensyn til Sukkerroedyrkingens Rentabilitet. Det ærede Medlem, der nu talte, slog paa det, og jeg skal ogsaa her kortelig henvise dertil. Det er en Erfaring, som Landmændene have gjort paa de Gæne, hvor man i flere Aar har dyrket Sukkerroer, at man ikke alene opnaar et større reelt Udbytte af denne Aol end af nogen anden Aol, men at tillige god Jord, som i Forvejen ikke har været bragt ind under Sukkerroedyrkning, under denne Dyrkning opnaar en Kultur, som er meget betydelig. De andre Afsgrøder, der følge efter en Aoeafgrøde, have vist sig at være adskillige Procent bedre, end de, der følge efter nogen som helst anden Afsgrøde. Det er altsaa ikke alene direkte, men ogsaa indirekte en Aol, der i alle Maader har kunnet forrente sig udmærket. Derfor mener jeg, at den Bestyttelse, der nu her er Tale om at give disse Koedyrkere, er ubeføjet. Og det er jo ikke saa ganske lidt, der